

Sygn. akt V CZ 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku I. S.

przy uczestnictwie K. S.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 grudnia 2013 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego

w B.

z dnia 25 lipca 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w B. w punkcie pierwszym sentencji oddalił wniosek uczestnika postępowania K. S. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 maja 2013 r., zaś w punkcie drugim sentencji odrzucił wniosek uczestnika o sporządzenie uzasadnienia w/w postanowienia.

Sąd Okręgowy w motywach swojego orzeczenia podkreślił, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia został złożony przez uczestnika po terminie, przy czym niezachowanie terminu Sąd ocenił jako zawinione przez uczestnika i powstałe na skutek braku należytej dbałości o własne interesy. W ocenie Sądu Okręgowego przedłożone zaświadczenie lekarskie datowane na 30 stycznia 2013 r., a więc wystawione około 4 miesięcy przed postanowieniem Sądu Rejonowego w C. oraz blisko 6 miesięcy przed wnioskiem o przywrócenie terminu nie stanowiło uprawdopodobnienia braku winy w niedochowaniu terminu.

Uczestnik postępowania złożył do Sądu Najwyższego zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 sentencji zaskarżonego postanowienia, tj. na odrzucenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 21 maja 2013 r., domagając się objęcia kontrolą na podstawie art. 380 k.p.c. również rozstrzygnięcia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu. Skarżący w konsekwencji wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i sporządzenie uzasadnienia oraz doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem, a także przyznanie na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W zażaleniu skarżący zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie:

- art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. oraz art. 357 § 1 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie,
- art. 169 k.p.c. przez jego nieuwzględnienie,
- art. 233 k.p.c. przez przeprowadzenie dowolnej oceny zaświadczenia lekarskiego złożonego przez uczestnika.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podkreślał brak winy w niedochowaniu terminu powołując się na pogorszenie stanu zdrowia, a uprawdopodobnienie tej okoliczności upatrywał w załączonym już przed Sądem Okręgowym zaświadczeniu o leczeniu z powodu depresji. Skarżący wywodził, że zaświadczenie to zostało niewłaściwie ocenione przez Sąd Okręgowy w B., który pominął fakt, iż z treści zaświadczenia wynika nawracający charakter zaburzeń depresyjnych uczestnika. Zdaniem skarżącego, skoro cierpi on na zaburzenia depresyjne od ponad dziesięciu lat, to jednostronne przyjęcie przez Sąd ich ustąpienia w okresie kilku miesięcy budzi sprzeciw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść zamierzonego skutku i podlegało oddaleniu.

Na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Należy wskazać, że postanowienie sądu II instancji o odrzucenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia stanowi postanowienie kończące postępowanie w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2013 r., III CZ 6/13, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2013 r., II UZ 23/13, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., II CZ 194/12, niepubl.), bowiem ewentualne złożenie skargi kasacyjnej wszczyna nowe postępowanie, nie stanowi natomiast kontynuacji postępowania przed sądem II instancji (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, publ. W OSNC 2008/11/122, Prok. i Pr. - wkł. 2009/1/56, Biul.SN 2008/6/7, M. Prawn. 2009/8/446-451).

Argumentacja skarżącego nie była trafna. Po pierwsze, należy wskazać, że zasadnie Sąd Okręgowy przyjął, iż złożona kopia zaświadczenia lekarskiego nie uprawdopodobnia pogorszenia stanu zdrowia uczestnika w okresie, w którym został złożony wniosek o przywrócenie terminu. Sąd Okręgowy na podstawie złożonego zaświadczenia lekarskiego oceniał ewentualność pogorszenia stanu zdrowia w okresie od wydania postanowienia z dnia 21 maja 2013 r. do chwili

złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Z wypowiedzi Sądu Okręgowego wcale nie wynika, jak to sugeruje skarżący, by Sąd ten uznał, że dolegliwości uczestnika całkowicie minęły.

Przedstawione zaświadczenie lekarskie z dnia 30 stycznia 2013 r. stanowi co prawda o przewlekłym i nawracającym schorzeniu uczestnika postępowania, ale nie uprawdopodabnia wcale pogorszenia stanu jego zdrowia w okresie od 21 maja 2013 r. do 3 lipca 2013 r. Jak wskazał Sąd Okręgowy, co potwierdził potem w zażaleniu i sam skarżący, uczestnik mimo występującej u niego od lat choroby bez przeszkód brał czynny udział w postępowaniu sądowym, w tym sporządzał składne i logiczne pisma procesowe oraz brał udział w rozprawach. Innymi słowy złożone zaświadczenie nie przemawia za zmianą - pogorszeniem, stanu zdrowia K. S. po dniu 21 maja 2013 r., tym samym zarzut przekroczenia swobodnej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy był chybiony.

Po drugie, odnosząc się do argumentów, że już pismo K. S. z dnia 24 maja 2013 r. stanowiło prawidłowy i złożony w terminie wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 21 maja 2013 r., należy zwrócić uwagę na to, iż wbrew nieściśle przytoczonej przez pełnomocnika w zażaleniu treści tego wniosku jako żądania „doręczenia kserokopii postanowienia wraz z uzasadnieniem”, K. S. złożył do Sądu Okręgowego wniosek zgoła inaczej brzmiący - wniosek o „przesłanie kserokopii uzasadnienia wyroku z dnia 7.05.2013 r.” (k. 467 akt sprawy II Ca 201/13).

Nie ulega wątpliwości, że tak sformułowany wniosek poza okolicznością, iż nieprawidłowo określa zarówno datę wydania jak i formę zapadłego orzeczenia, dotyczy jedynie wydania kopii już sporządzonego uzasadnienia. Praktyka tego typu nie jest odosobniona - wręcz przeciwnie strony bądź uczestnicy postępowań sądowych, którzy nie wnosili o sporządzenie uzasadnienia w trybie art. 328 § 1 k.p.c. (w postępowaniu nieprocesowym w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), często w celu zapoznania się z treścią uzasadnienia, o sporządzenie którego wnosiła inna osoba, składają właśnie wnioski o wydanie kserokopii takiego uzasadnienia.

W tej sytuacji brak analogii do stanu faktycznego, na kanwie którego Sąd Najwyższy wskazał, że „wniosek o doręczenie wyroku sądu pierwszej instancji z uzasadnieniem, wniesiony w terminie określonym w art. 328 § 1 zdanie pierwsze

k.p.c., z reguły stanowi równocześnie żądanie sporządzenia tego uzasadnienia” (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2010 r., II PZP 7/10, OSNP 2011/7-8/98, Biul.SN 2010/8/16, M.P.Pr. 2011/3/152-156, z glosą K. Markiewicza, Przegląd Sądowy 2011/10/126-136).

Wypowiedź fachowego pełnomocnika skarżącego jakoby Sąd Okręgowy wprowadził uczestnika w błąd, a „postępowanie Sądu z całą pewnością mogło przyczynić się do pogłębienia dolegliwości zdrowotnych uczestnika”, nie znajduje żadnego potwierdzenia w aktach sprawy.

W konkluzji należy uznać, że Sąd Okręgowy trafnie i bez dopuszczenia się naruszenia art. 169 k.p.c., art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. oraz art. 357 § 1 k.p.c. przyjął, iż skarżący przekroczył termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia na piśmie, uznając przy tym przyczyny tego stanu rzeczy za zawinione przez uczestnika.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia